NR. 7 LWÓW — GRUDZIEŃ 1927 Należytość pocztową opłacono ryczałtem. ROK III.

SZACHY

MIESIĘCZNIK POŚWIĘCONY GRZE I STUDJOM SZACHOWYM

WYCHODZI 1-SZEGO KAŻDEGO MIESIĄCA

REDAKCJA:
Horak Tadeusz, Limbach Saturnin, Wójcik Marjan

Prenum.: roczna 12 zł, półroczna 6·50 zł, kwartalna 3·50 zł, za egzemplarz 1·25 zł. Konto czekowe P. K. O. Nr. 153.152.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
„SZACHY“
Lwów, Leona Sapiehy 77. — Tel. 496

TURNIEJ O MISTRZOSTWO LWOWA NA R. 1927

Siedzą od lewej ku prawej Pp. Dr. Świgost (prezes Sokoła II), Dr. Poratyński, Dyr. Kolischer, Inż. O. Piotrowski (mistrz Lwowa w r. 1914), Gen. inż. W. Sikorski (protektor turnieju), Red. K. Rychłowski (prezes „Hetmana“), Radca K. Morawski mistrz Lwowa w r. 1925), Delman. Nad inż. Piotrowskim: K. Zielonka (prezes Koła Szachistów Sokół II), kierownik turnieju.

Numer styczniowy miesięcznika „SZACHY“

wyjdzie tuż przed Świętami Bożego Narodzenia, ażeby P. T. Czytelnicy mieli możność dokładnego przestudjowania go w czasie świątecznym, a temsamem przyjemną rozrywkę.

SZACHIŚCI!

Niezrażeni trudnościami na jakie napotykają wydawnictwa pism szachowych w Polsce, przystępujemy do kontynuowania miesięcznika „Szachy“, przed półtora rokiem zawieszonego z powodu trudności finansowych. Nie przestrasza nas los podobnych wydawnictw w Polsce, które po kilku miesięcznem istnieniu zostały zlikwidowane; ale ufni w siłę i poparcie szerokich rzesz miłośników gry królewskiej, puszczamy w świat 7-my Nr. „Szachów“.

Skład Redakcji jakoteż i wydawnictwa uległy zmianie. Mamy zapewnioną współpracę całego szeregu wybitnych szachistów tak z kraju jak i z zagranicy, co daje rękojmię, że pismo nasze stać będzie na wysokim poziomie.

Obowiązkiem każdego Szachisty jest prenumerowanie i popularyzowanie jedynego w Polsce czasopisma poświęconego szachom. Wierzymy, że młodzież nasza garnąca się do wszelkiego rodzaju gier, i na 64-rech polach spróbuje swych sił i talentów.

Niechaj „Szachy“ staną się ogniwem łączącem wszystkich Szachistów Naszej Ziemi!

Vivat! Crescat! Floreat! *REDAKCJA*

TURNIEJ SZACHOWY O MISTRZOSTWO LWOWA ZA R. 1927

POD PROTEKTORATEM GENERAŁA WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO

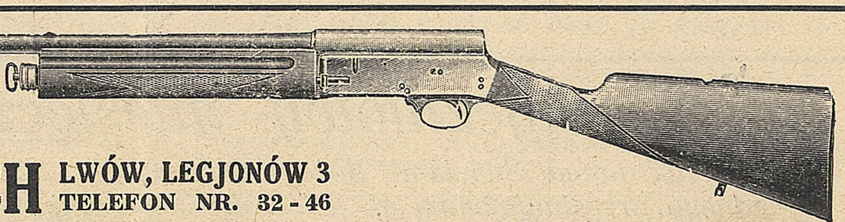
Dnia 3. XI. odbyła się uroczysta inauguracja Turnieju w Ognisku Oficerów przy ul. Fredry 1. Po przemówieniu prezesa komitetu turniejowego p. red. Kazimierza Rychłowskiego, p generał Sikorski, dowódca O. K. VI. otworzył turniej. Do turnieju zgłosiło się 28 osób. Wobec wielkiej ilości zawodników kierownictwo turnieju rozdzieliło tychże na 4 grupy, rozmieszczając najsilniejszych graczy po 2 do każdej grupy by doprowadzić do pewnej równowagi sił. — Grupy te tworzą niejako turniej wstępny. Po ukończeniu rozgrywek grupowych, dwóch zawodników o największej ilości punktów wchodzi do t. zw. „grupy zwycięzców“, tak że zwycięzców w finale będzie ośmiu. Zawodnik, który zajął 3-cie miejsce w swojej grupie otrzymuje żeton pamiątkowy. W grupie zwycięzców walka rozpoczyna się na nowo. Zawodnik, który zdobędzie największą ilość punktów otrzymuje zaszczytny tytuł mistrza Lwowa i I-szą nagrodę. Tegoroczny turniej przedstawia się pod każdym względem dodatnio. O wielkiem zainteresowaniu społeczeństwa naszego do szachów, świadczy fakt, że znaczna część uczestników złożona jest z młodzieży akademickiej, również dwaj oficerowie lotnicy stanęli do turnieju, dalej prawie wszyscy dawni mistrze Lwowa, a na sam koniec uczestnik płci pięknej, panna Żeliskówna, której przystąpienie do turnieju zasługuje na pełną pochwałę i uznanie. W dziejach szachowych Polski, jest to zdaje się pierwszy tego rodzaju wypadek. Na przyszłość wskazane byłoby jednak, by przy urządzaniu t. p. imprez, organizowano specjalne turnieje dla dam, t. zw. „damenturnier“, jak to praktykowane jest na Zachodzie.

Turnieje szachowe o mistrzostwo naszego miasta mają swoją historję. Ostatnie przedwojenne mistrzostwo Lwowa z r. 1914 zdobył p. inż. Oskar Piotrowski, jeden z najsilniejszych szachistów Małopolski. Po dziewięcioletniej przerwie, spowodowanej wojną, dochodzi do skutku ponowny turniej o mistrzostwo Lwowa w roku 1923. Tym razem zaszczytne mistrzostwo zdobył p. Ludwik Homme. Od r. 1923 staje się turniej ten doroczny i tradycyjny. W r. 1924 zdobywa mistrzostwo Lwowa red. Klemens Funkenstein. W r. 1925 przypada ono w udziale p. radcy Kalikstowi Morawskiemu, a w roku 1926 Henrykowi Friedmannowi. Tegoroczny turniej wyposażony jest w wiele pięknych i cennych nagród, wśród których pierwsze miejsce zajmuje nagroda honorowa miasta Lwowa. To też walki są nader zacięte. Którzy uczestnicy wejdą do grupy zwycięzców — oto problem, nad którego rozwiązaniem mozolą się tak widzowie jak i sami uczestnicy, trudno bowiem jest ułożyć listę faworytów, skoro już na samym wstępie turnieju, kapryśny i złośliwy los, najlepszym szachistom figle płata, kształtując przyszłą grupę zwycięzców, według swej woli, pozostawia wszystkich w niepewności do ostatniego momentu.

Ostateczny wynik rozgrywek grupowych w turnieju o mistrzostwo Lwowa jest następujący: Grupa I. H. Knappeis 5½, Popel 4, Tiegermann 3½. Robotycki 3, Pomahaczi W. i Tennenbaum 2½, Pulkrabek O. Grupa II. Scherz 4, Homme i Raczek (sen.) 3½, T. Horak 3, Rohoziński 1, Eisner E. 0. Grupa III. I. Popiel 5½, H. Friedmann 5, F. Otto 4, E. Pomohaczi 3, O. Balcar 2, Kikinis 1½, Rychłowski 0, Grupa IV. Landau i Piotrowski po 5, Kaufmann 4, W. Tuchołko 2½, **N. Zeliskówna 2,** M. W. 1½, Raczek (jun) 1.

Do grupy zwycięzców, która wyłoni mistrza Lwowa, weszli: **Friedmann, Knappeis, Dr. Landau, Homme,** (po rozgrywce z Raczkiem (sen) **I. Popiel, Popel, Piotrowski, Scherz.**

W następującym numerze omówimy turniej szerzej oraz podamy tabelę turnieju głównego. Kierownikiem turnieju jest **K. Zielonka,** zastępcą **Dr. Schauder.**

IGNACY POPIEL

Skoro cofniemy się o trzydzieści lat wstecz i przeglądać będziemy listę uczestników w międzynarodowych turniejach uwagi naszej nie może ujść osoba Ignacego Popiela. Dziś jest on najstarszym z pośród tych żyjących szachistów — Polaków, którzy wsławili imię swej ojczyzny — pozostającej podówczas pod zaborem — za granicą.

Skromny, ale zapalony jako szachista, głęboki znawca teorji szachowej, swobodny, szczery i przystępny w życiu towarzyskiem tworzy Ignacy Popiel typ osobliwy, jaki tylko może dostarczyć gorliwy sługa Caïssy.

Choć w dobie obecnej nie jest on może w Polsce szeroko znany, sukcesy jakie odnosił z potentatami na polu szachowem przed laty trzydziestu, domagają się, by oddać mu miejsce nestora polskich szachistów.

Z jego zwycięstw warto przytoczyć tryumfy: nad Schlechterem, Maroczym, Marshallem Chowalterem, Czigorinem, Markiem i wielu innymi.

Dziś kiedy dźwiga na swych barkach siódmy krzyżyk, walczy z niespotykanym zapałem o tytuł mistrza Lwowa i jest jednym z najpoważniejszych kandydatów.

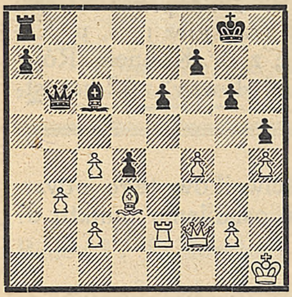
Przy sposobności podajemy dwie partje z jego uwagami, grane ze sławami szachowemi. W obydwu wyróżnia się Popiel jako doskonały taktyk.

33. SYCYLIJSKA

grana w turnieju w Kolonji 12 sierpnia 1898.

Ignacy Popiel — Dawid Janowski.

1. e4, c5; 2. Sf3, e6; 3. Sc3, Sf6; 4. d4, c×d4; 5. S×d4, Gb4; 6. Gd3, Sc6; 7. Sf3,[1]) d5; 8. e×d5, S×d5; 9. Gd2, S×c3; 10. b×c3, Ge7; 11. 0—0, 0—0; 12. He2, Hc7; 13. Sd4, Gf6[2]); 14. He4, g6; 15. S×c6, b×c6; 16. Wb1, Gg7; 17. f4, Gd7; 18. c4, Wab8; 19. Gb4?[3]), c5; 20. Gd2, Gc6; 21. He2, Gd4+; 22. Kh1, Wfd8; 23. Wb3, W×b3; 24. a×b3, Hb7; 25. Wfe1, Gg7[4]); 26. Hf2, Wa8; 27. Ge3, Gd4; 28. G×d4, c×d4; 29. We2, Hb6; 30. h4, h5[5]); 31. Hg3!, Ge8; 32. We5, Kf8; 33. Hg5, Hd8; 34. Hh6+, Ke7; 35. Hg7, Kd6[6]); 36. Wg5, f6; 37. c5+, Kc6; 38. Ge4+, Kb5; 39. Hb7+, Ka5; 40. Wg3, Wb8; 41. b4+![7]), Ka4; 42. Ha6+, K×b4; 43. Wb3+, K×c5; 44. H×a7+, Wb6; 45. Ha5+, Gb5; 46. Hb4‡. (Diagram po 30 pos. Cz.).

UWAGI I. POPIELA

[1]) Zalecony przez Bilguera VII wyd. warjant: 7. Ge3, 0—0; 8. f4, d5; 9. e×d5, S×d5 nie podoba mi się z powodu 8.... Ha5; 9. Sde2, Sg4.

[2]) Wymiana skoczków byłaby dla Białych pożądaną, pozycja bowiem icb pionów znacznie by się przez to poprawiła.

[3]) Oczywiste przeoczenie. Białe sądziły, że zaczepiona wieża bedzie się musiała usunąć, poczem goniec zająłby pole c5.

[4]) Białe chcą grać 26. Ge4. czemu właśnie posunięcie gońcem zapobiega. Jeżeliby bowiem teraz nastąpiło Ge4, to Czarne odpowiadają 26.... G×e4; 27. H×e4, H×e4; 28. W×e4, W×d2.

[5]) Partja Czarnych jest w tej chwili gorszą. 30.... h5 jest bez wątpienia słabe, a i inne posunięcia nie wyrównują partji. Kontratak n, p. za pomocą 30.... a5 nie wypadłby na korzyść Czarnych 31. h5, a4; 32. b×a4, W×a4; 33. Hg3, Wa1+; 34. Kh2, Hb1; 35. Hg5, Ha1+; 36. Kg3, Kg7 (lub 36... H×h5; 37. Hd8+, Kg7; 38. Hd4+ i wygrywa) 37. Hc5+, Kg8; (37.... Kf8, to Hd6+, jeżeli 37... Kh6 to 38. h×g6, f×g6; 39. Hg5+, Kg7; 40. He7+ Kh6; 41. Hf8+, Kh5; 42. We5+) 38. h×g6, h×g6; 39. G×g6 i wygrywa.

[6]) Na 35... Kd7 z groźbą Hh4+ i H×f4 grają Białe 36. Wg5, Kc8; 37. Ge4, Wb8; 38. G×g6!

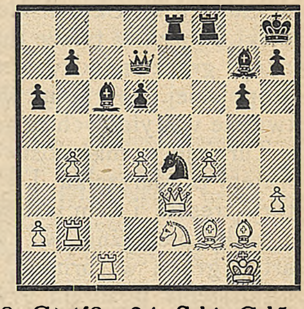
[7]) Na 41. H×a7 Czarne długo by się jeszcze broniły.

34. SYCYLIJSKA

grana w turnieju w Monte Carlo 6 lutego 1902.

Michał Czigorin — Ignacy Popiel.

1. e4, c5; 2 Sc3, Sc6; 3. g3, g6; 4. Gg2, Gg7; 5. Sge2, d6; 6. d3, Sf6; 7. Sf4,[1]) e6; 8. 0—0, a6; 9. Ge3, 0—0; 10. h3, Gd7; 11. Hd2, Kh8; 12. Sfe2, Sg8;[2]) 13. f4, Sd4; 14. Wab1,[3]) Gc6; 15. b4, Hd7; 16. Gf2,[4]) Wac8; 17. S×d4, c×d4; 18. Se2, e5; 19. Wfc1, f5; 20. c3, f×e4; 21. d×e4, Sf6; 22. c×d4, S×e4; 23. He3, e×f4; 24. g×f4, Wce8, 25. Wb2, g5![5]); 26. Wbc2; Hf5; 27. d5, G×d5; 28. Sd4, H×f4; 29. H×f4, g×f4; 30. G×e4, W×e4; 31. Wc8, Kg8; 32. Sf5, Gc6; 33. W×f8, G×f8; 34. Sd4, Gd5; 35. a3, Kf7; 36. Wc7+, We7; 37. Wc8, Ge6; 38. Wb8, Gg7; 39. Sf3, h6; 40. Wd8, Wd7; 41. Wc8, G×h3; 42. Wc4, Ge5; 43. We4, We7; 44 Gh4, We6; 45. Kf2, b5; 46. Sd4, d5; 47. S×e6, d×e4; 48. Sd8+, Kg6; 49. Sc6, Kf5; 50. S×e5, K×e5; 51. Ge7, Gg4; 52 Gf8, e3+; 53. Kg2, h5; 54 Ge7, Ge2!; 56. Poddały się. Czas: Białe 3 g. 20 m., Czarne 2 g. 57 m.

UWAGI I. POPIELA:

[1]) Trudno zrozumieć co skoczek na tem polu ma zdziałać, jakoż rzeczywiście wraca wkrótce na pierwotne swe miejsce.

[2]) Zyskane dwa tempa wyzyskują Czarne do wzmocnienia swej pozycji na skrzydle królewskiem. Posunięcie w tekście zapobiega ruchowi Gh6 i umożliwia pchnięcia piona f.

[3]) Jak wskazuje to i następne posunięcia, Białe upierają się przy planie, który później okazuje się chybionym. W międzyczasie uzyskują Czarne przewagę w centrum i na skrzydle królewskiem.

[4]) Białe chcą grać S×d4 i dlatego usuwają się z gońcem. Natychmiastowe S×d4 kosztowałoby oczywiście figurę.

[5]) Od tej chwili uważałem partję tę za wygraną.

OKRĘGOWY ZWIĄZEK SZACHOWY NA MAŁOPOLSKĘ WSCHODNIĄ

Kluby szachowe „Hetman“ i „Sokół II.“ podjęły inicjatywę w kierunku stworzenia Okręgowego Związku Szachowego, obejmującego teren trzech województw Wschodniej Małopolski. Projekt ten spotkał się z życzliwem przyjęciem ze strony wszystkich Klubów lwowskich, które też zgłosiły swój akces do założyć się mającego Związku. Jedynie „Lw. Klub Szachistów“ zajmuje w tej sprawie stanowisko niezdecydowane, odnosząc się do tej myśli z dużą, a niczem nieusprawiedliwioną rezerwą.

Potrzebę podobnej organizacji odczuwają przecież wszystkie kluby, rozumiejąc, jak doniosłą rolę może i powinna ona odegrać w rozwoju życia szachowego.

Tymczasowy Komitet organizacyjny, opracował już projekt statutu Okręgowego Związku; przewidziane jest zwołanie w ciągu grudnia b. r. konstytuującego Walnego Zebrania wszystkich Klubów celem przedyskutowania i uchwalenia statutu, poczem Okręgowy Związek rozpocznie natychmiast swą działalność.

Apelujemy do wszystkich Klubów we Wschodniej Małopolsce, które dotychczas nie zgłosiły swego przystąpienia, aby zechciały uczynić to możliwie śpiesznie.

Korespondencję w tej sprawie kierować należy narazie pod adresem Kl. Szach. „Hetman“ we Lwowie, pl. Bernardyński, Kawiarnia Europejska. *K. Rychłowski*

JEŚLI NIE JESTEŚ prenumeratorem jedynego w całej Polsce miesięcznika „SZACHY“, nie możesz być dobrym szachistą!

II. TURNIEJ O MISTRZOSTWO POLSKI

Od czasu odzyskania niepodległości — turniej ten jest drugim ogólno-polskim turniejem z rzędu. — Pierwszy turniej bowiem odbył się w r. 1926 w Warszawie pod protektoratem ówczesnego prezesa Rady ministrów Aleksandra hr. Skrzyńskiego. — I. nagrodę i tytuł mistrza Polski zdobył w tymże turnieju mistrz D. Przepiórka. — Znany gracz międzynarodowy i kompozytor o sławie europejskiej. — Dnia 20 kwietnia b. r. odbyło się otwarcie w stylowych salach Łódzkiego Klubu Szachistów II. Turnieju o mistrzostwo Polsk pod wysokim protektoratem p. Marszałka J. Piłsudskiego. Wysoki Protektor, który zresztą i sam jest szachistą, wyznaczył imponującą nagrodę pieniężną w kwocie 2000 zł za najładniejszą partję, graną w turnieju, co przyczyniło się znacznie do podniesienia poziomu gry u uczestników.

Na inauguracji przemawiali wojewoda Jaszczodt i generał Malachowski, a więc przedstawiciele władzy cywilnej i wojskowej. — Już po kilku dniach gry wysunął się na czoło grających mistrz Akiba Rubinstein, który też 7 pierwszych partyj wygrał w nadzwyczajnym stylu. Tem samem zapewnił sobie pierwsze miejsce. — Tuż pod koniec turnieju, mistrz Tartakower bliski był dopędzenia go i wyrównania, jednakże mistrz Rubinstein zdołał sam niepodzielnie dobić do mety, wywalczywszy sobie upragnione mistrzostwo Polski na rok 1927. Również i dr. Tartakower był w doskonałej formie. Jego przegrana w ostatniej rundzie do 21-letniego Paulina Frydmana, pozbawiła go możliwości podziału I nagrody wraz z Rubinsteinem. Obaj wielcy mistrzowie, aż nadto znani są w świecie byśmy nad grą ich mieli się dużo rozwodzić. Pozostali uczestnicy turnieju w niedalekich odstępach towarzyszyli sobie nawzajem przez cały czas trwania turnieju. Ostatecznie III miejsce zajmuje Kazimierz Makarczyk, który ubiegłego roku w Warszawie, X miejscem zadowolić się musiał. Jest to gracz młody, posiadający już pełną siłę mistrza, mający wielkie zrozumienie dla gry pozycyjnej. Czwarte miejsce zajął Teodor Regedziński, nadzwyczaj silny i twardy szachista o wielkich znajomościach teoretycznych. Dal-

Miejsce	NAZWISKA	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	Punkty
1	Rubinstein . .	□	1	1	1	1	1	½	½	1	1	½	1	1	1	0	11½
2	Dr. Tartakower	0	□	½	1	1	0	½	1	1	1	1	1	1	½	1	10½
3	Makarczyk . .	0	½	□	½	½	½	1	½	0	1	½	1	1	1	1	9
4	Regedziński . .	0	0	½	□	½	1	½	1	0	½	1	1	1	1	½	8½
5	Chwojnik . .	0	0	½	½	□	1	0	1	1	1	1	0	1	1	0	8
6	Frydman . . .	0	1	½	0	0	□	1	0	½	½	½	1	1	1	1	8
7	Dr. Kohn . . .	½	½	0	½	1	0	□	1	1	½	½	½	0	1	1	8
8	Blass	½	0	½	0	0	1	0	□	½	0	1	1	1	1	1	7½
9	Kremer . . .	0	0	1	1	0	½	0	½	□	0	1	½	0	½	1	6
10	Daniuszewski .	0	0	0	½	0	½	½	1	1	□	½	0	0	½	1	5½
11	Kolski . . .	½	0	½	0	0	½	½	0	0	½	□	1	½	½	½	5
12	Łowicki . . .	0	0	0	0	1	0	½	0	½	1	0	□	1	0	1	5
13	Friedmann . .	0	0	0	0	0	0	1	0	1	1	½	0	□	1	0	4½
14	Hirschbein . .	0	½	0	0	0	0	0	0	½	½	½	1	0	□	1	4
15	Kleczyński . .	1	0	0	½	1	0	0	0	0	0	½	0	1	0	□	4

sze 3 miejsca zajęli wspólnie Chwojnik, Dr. Kohn i Frydman. Wszyscy trzej — to pierwszorzędne talenta.

Ósmą nagrodę zdobył A. Blass, pewny i dobry szachista. W pobitem polu znalazł się znany mistrz Łowcki, który zmarnował, wiele dobrych partyj również Kolski (który w ubiegłym roku zajął 3 miejsce) i Daniuszewski, zawiedli: Kremer, Friedmann (mistrz Lwowa), Kleczyński i Hirschbein są to również silni gracze, którzy tu i ówdzie pokazali swój lwi pazur. Kleczyński np. poraz trzeci wygrał partję z Rubinsteinem w turnieju. Do konkursu o nagrodę P. Marszałka Piłsudskiego zgłoszono 11 partyj. Nagrodę tę przyznała jura, p. Kazimierzowi Makarczykowi, za partję z dr. Kohnem. Równocześnie odbył się w Łodzi „Turniej główny“ z 12 uczest-

Wiktor Geier

PARTJA SYCYLIJSKA

W okresie „hypermodernizmu“ szachowego odparcie pierwszego posunięcia białych 1. e2—e4 zapomocą 1... c7 — c5 („obrona sycylijska“) obchodzi wspaniały renesans. Wraz z głębszem wnikaniem w tajemnice otwarć, z nowym sposobem traktowania początków partji, wraz z nową strategją na 64 polach — musiało zjawić się i lepsze zrozumienie zadań i celów „sycyljanki“, a co zatem idzie: bliższa znajomość i sympatja.

Genezę nazwy dla tego otwarcia dziadzio Bilguer określa w sposób następujący (wyd. VIII., str. 808): Bardzo lubiane było przez dłuższy czas i jest jeszcze po dzień dzisiejszy u niektórych graczy posunięcie 1.... c7—c5, przedewszystkiem dlatego, że uniemożliwia ono białym szybkie i trwałe opanowanie centrum (środka) oboma pionkami. Ruch ten otrzymał nazwę „partji sycylijskiej“, albowiem Sarrat (1813, str. 307) w swoich uwagach do tłumaczenia Damiana, Lopeza i Salvia podaje parę partyj ze starego włoskiego manuskryptu jako „il giuco siciliano“.

Z innych starszych autorów wspominają o tem posunięciu Polerio 1594 (str. 62), tudzież Philidor 1777 (str. 196).

Z nowszych badaczy, pierwszy zwrócił szczególniejszą na ruch **c7—c5** uwagę Jaenisch, później przeszedł jednak na stronę przeciwników tego otwarcia, którzy główne zło widzieli w osłabieniu punktu d7 przez posunięcie c7—c5.

* * *

Po 1. e2—e4. c7—c5 białe mają do wyboru cały szereg dobrych odpowiedzi; najczęściej grywają 2. Sg1—f3 i 3. d2—d4, albo w drugiem lub trzeciem posunięciu Sb1—c3.

Zwolennicy ataku za wszelką cenę, amatorzy przygód i zawiłych sytuacyj, wynaleźli gambit 2. b2—b4, o którym teorja jeszcze ostatniego słowa nie wypowiedziała. W grze praktycznej osiągnięto tym gambitem już poważne sukcesy Wobec tego, że najczęściej stosuje to otwarcie w międzynarodowych turniejach Amerykanin Marshall, zaczynają je nazywać otwarciem Marshalla.

Nieśmiertelny Paweł Morphy uważał za najlepszą odpowiedź na 1.... c7—c5; 2. d2—d4.

W nowych czasach bardzo ulubioną jest metoda: 2. g2—g3 i wyprowadzenie gońca na g2.

GAMBIT SYCYLIJSKI

Zacznijmy od tego charakterystycznego otwarcia, dość rzadko stosowanego w poważnych turniejach, w których unikają ryzykownych gambitów: Dajmy pierwsze słowo odważnemu, wiecznie młodemu Marshallowi:

nikami. Pierwszą nagrodę zdobył K. Feinmesser z 9½ punkt. Dalsze miejsca zajęli: Appel 8 p., Towbin, Reinner i Barin po 7., Libach 6, Jagielski 5½, Dr. Steifer i Winawer po 5. — Urządzeniem i zorganizowaniem III Turnieju o mistrzostwo Polski ma się zająć w myśl wskazówek Polskiego Związku Szachowego miasto Poznań lub Kraków. *(h-f)*

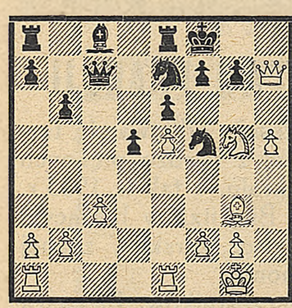
35. OBRONA CARO — KANN

grana we wszechpolskim turnieju w Łodzi

(odznaczona I nagr. za piękność)

K. Makarczyk - St. Kohn.

1. e4, c6; 2. d4, d5: 3. e×d5, c×d5; 4. Gd3, Sc6; 5. c3, e6; 6. Sf3, Hc7; 7. 0—0, Gd6; 8. We1, Sf6; 9. Sbd2[1]), 0—0; 10. He2, b6?[2]); 11. Se5, G×e5; 12. d×e5, Sd7; 13. Sf3, We8[3]); 14 G×h7+!![4]); K×h7; 15. Sg5+, Kg8; 16. Hh5, Sf8[5]); 17. Gf4, Sg6; 18. Gg3!, Sce7; 19 h4, Sf5; 20. Hh7+, Kf8; 21. h5, Sge7; (diagram) 22. h6!!; 22. S×h6; 23. Hh8+, Seg8; 24. Gh4!, Ke7; 25. Se4+, Kd7; 26. Sd6, Ga6[6]); 27. H×g7, Kc6; 28. c4!, d×c4; 29. Hg3, Hd7[7]); 30. Ha3! Gc8[8]); 31. Hf3+, Kc5; 32. He3+!, Kc6; 33. He4+, Kc7; 34. H×a8, Sf5; 35. H×a7+, Kc6; 36. Ha4+, Kc7; 37. S×e8+, Poddaje.

UWAGI T. BARANOWSKIEGO W „L'ECHIQUIER"

[1]) Najlepsze posunięcie. Białe wstrzymują się z przyjęciem jakiegoś planu do chwili, w której przeciwnik zroszuje.

[2]) Zanadto biernie. Dokładny plan opiera się na wysunięciu pieszków hetmańskiego skrzydła... 10... a6! z następnem ... b5 i t. d. ażeby rozpocząć kontr-atak na tem skrzydle w chwili, gdy Białe, rozpoczną ofenzywę na Czarnego króla.

[3]) Białe groziły G×h7+. Na nieszczęście ofiara gońca, zresztą zawsze możliwa, chociaż trudna do przewidzenia.

[4]) Błyskotliwie zagrane. Ofiara ta, choć zawsze pospolita, ma na celu całkowite otwarcie pozycji czarnego króla.

[5]) Czarne nie mogą grać: 16... Sd×e5: 17. Gf4, Ga6; 18. G×e5, S×e5; 19. W×e5!, H×e5; 20. H×f7+, Kh8; 21. H×e8+!, W×e8; 22. Sf7+, z przewagą Białych.

[6]) Musowe z powodu groźby: 23. h×g7+, S×g7; 24. Hh8+, Sg8; 25. Sh7+ z wygraną pieszka.

[7]) Czarne nie mają lepszych posunięć.

[8]) 28... b5 przedłużyłoby opór o parę posunięć.

[9]) Albo: 29... Gb5; 30. Hf3+, Kc5; 31. b4+ i t. d.

OD ADMINISTRACJI

Rozpoczynając nasze wydawnictwo, musimy jasno zaznaczyć, że nie bierzemy żadnych zobowiązań, naszych poprzedników. Wydawnictwo poprzednie o tyle przyszło nam z pomocą, że odstąpiło nam bezinteresownie konto w P. K. O. oraz księgę adresową swych prenumeratorów i dlatego też pod tymi adresami wysyłamy miesięcznik „Szachy" jako nr. 7, tak by P. T. Czytelnicy mieli możność skompletowania. Wydawnictwo obecnie stoi na silnych podstawach, tak że wykluczone jest ażeby go spotkał los wydawnictw jemu podobnych, zatem zwracamy się z gorącą prośbą do P. T. Czytelników o szybkie nadsyłanie zgłoszeń na prenumeratę celem ustalenia ilości nakładu. Ze względu, że księgarnie, kioski i t. p., które to żądają od nas 40% rabatu, prosimy naszych Czytelników o prenumerowanie pisma wprost w Administracji, naczem wydawnictwo nasze a i Czytelnicy nieponiosą stratę.

Następny nr. „Szachy" wyślemy tylko za poprzedniem nadesłaniem prenumeraty.

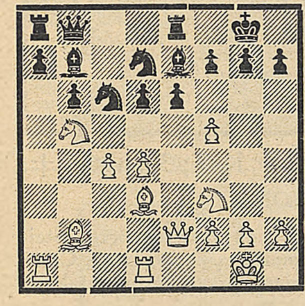
Wprowadzamy również uproszczenie w zamawianiu naszego wydawnictwa za pośrednictwem Urzędów pocztowych i w tym celu załączamy kartę zgłoszenia. Prenumeratę należy uiścić listonoszowi lub w Urzędzie pocztowym. ADMINISTRACJA

PARTJA I

(Turniej w Baden Baden)

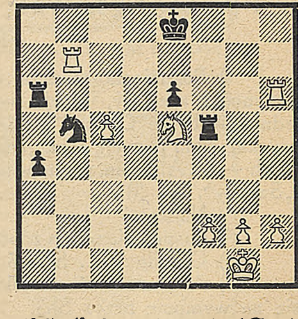
Białe: **F. J. Marshall** Czarne: **F. Saemisch**

1. e2—e4, c7—c5; 2 b2—b4! Gambit ten odpowiada ostremu stylowi Marshalla, nie waha się stosować go nawet przeciw doskonałemu znawcy „Sycyljanki" Saemischowi (a może właśnie dlatego). 2 ... c5×b4 przyjęcie gambitu oznacza dążenie do przeprowadzenia dowodu, że jest niepoprawny 3. a2—a3! konsekwencja poprzedniego posunięcia ma na celu otwarcie linji dla ataku. 3.... b4×a3 (albo e7—e6, lub 3... e7—e5); 4. Sb1×a3, d7—d6; 5. Gc1—b2, Sb8—c6; 6. d2—d4, Sg8—f6; 7. Gf1—d3, e7—e6; 8. Sg1-f3, Gf8-e7; 9. 0—0, 0—0. Czarne bardzo ostrożnie, może zbyt ostrożnie wyprowadzają swoje figury, mają przewagę materjalną (jednego pionka) i na pozór nic im nie grozi. 10. c2—c4, b7—b6; 11. Hd1—e2, Gc8—b7. Mobilizacja skończona po obu stronach. A teraz ciężka artylerja ma głos... 12. Wf1—d1, Wf8—e8; 13. e4—e5! śmiała piechota wkracza na terytorjum wroga. 13.... Sf6—d7; 14. Sa3—b5 wspomagana przez dzielną konnicę, 14... Hd8—b8. Występują pierwsze trudności dla czarnych. Jeżeli bowiem 14.. d5, to 15. Ga3 i po wymianie gońców skoczek usadawia się trwale na d6, jeśli zaś 14.... d×e, 15. d×e, a6; 16. Sd6 Ge6; 17. e×d6 i białych lepsza. 15. He2—e4 zerka na h7 i nie obawia się, że znajduje się na jednej przekątni z gońcem b7. 15... Sd7—f8? Ten manewr konnicy nie wychodzi czarnym na zdrowie. Należało grać (z ciężkiem sercem) g7—g6;

16. e5×d6, Ge7×d6;	Jedna myśl.
17. Sb5×d6, Hb8×d6;	
18. Gb2—a3, Hd6—d8;	
19. Ga3×f8, Kg8×f8;	

20. He4×h7. Białe odzyskały piona przy lepszej pozycji. — Gambit triumfuje. 20.... Hd8—f6; 21. Gd3—e4, Hf6—h6 dąży do wymiany hetmanów i do końcówki. Może jakoś to będzie. 22. Hh7×h6, g7×h6; 23. Sf3—e5, Sc6—d8; 24. Ge4×b7, Sd8×b7; 25. Wa1—a3, f7—f6; 26. Se5—g4, Kf8—e7; 27. Wd1—e1, Sb7—d6; 28. c4—c5, b6×c5; 29. d4×c5, Sd6—b5; 30 Wa3—f3! f6—f7; 31. Wf3×f5, a7—a5; 32 Wf5—f6, Wa8—a6; 33. Wf6×h6, a5—a4 (Czy dojdzie?); 34. We1—d1!, We8—f8; 35. Sg4—e5, Wf8—f5; 36. Wd1—d7+, Ke7—e8; 37. Wd7—b7. Czarne poddają.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO RUMUNJI

W dnich od 15 sierpnia do 1 września b. r. odbył się w Bukareszcie turniej o zaszczytny tytuł mistrza Rumunji na r. 1927. Zgłosiło się 28 uczestników, których podzielono na 4 grupy po 7 w każdej. Trzej pierwsi z każdej grupy weszli do grupy zwycięzców. Finał odbył się przy udziale 11 uczestników (jeden z uczestników zachorował), pośród których nie obce są polskim kompozytorom takie nazwiska, jak: dr. N. Brody, S. Herland i inż. Loewenton.

Po nadzwyczaj ostrej i interesującej walce zwyciężył A. Tyroler z Temeszwaru, osiągnąwszy 8 punktów na 10 możliwych (80%) nie przegrawszy żadnej partji.

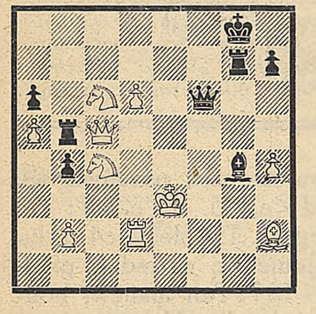
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	Punk.	Nag.
1. A. Tyroler . . .	○	½	½	1	1	½	½	1	1	1	1	8	I
2. Dr. N. Brody .	½	○	1	½	0	½	½	1	1	1	1	7	II
3. Z. Proca . . .	½	0	○	½	½	1	½	0	1	1	1	6	III
4. I. Mendelssohn .	0	½	½	○	1	0	½	0	1	1	1	5½	IV-VI
5. St. Marton . .	0	1	½	0	○	½	½	½	½	1	1	5½	IV-VI
6. Dr I. Balogh .	½	½	0	1	½	○	1	0	0	1	1	5½	IV-VI
7. S. Herland . .	½	½	½	½	½	0	○	½	0	1	1	5	VII VIII
8. Inż L. Loewenton	0	0	1	1	½	1	½	○	0	0	1	5	VII-VIII
9. M. Wechsler . .	0	0	0	0	½	1	1	1	○	0	1	4½	
10. H. Taubmann .	0	0	0	0	0	0	0	1	1	○	1	3	
11. A. Roth	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	○	0	

36. KONTRGAMBIT BLUMENFELDA

grany 28 lipca 1927 w turnieju o mistrz. Rumunji

A. Tyroler — I. Mendelssohn

1. d4, Sf6; 2. c4, e6; 3. Sf3, c5; 4. d5, b5[1]); 5. Gg5, e×d5[2]); 6. c×d5, d6; 7. e4. a6; 8. a4[3]), b4; 9. Sbd2, Ge7; 10 Gf4[4]), Gb7; 11. Gd3, Sbd7: 12. h3[5]), Hc7; 13 a5[6]), 0—0; 14. Sc4, Wfe8; 15. 0—0, Wad8; 16. Wfel. Gf8; 17. Gc2, Wa8[7]); 18. Hd3, g6; 19. Wadl, Sh5; 20. Gf2, f6![8]); 21. Ga4, Wad8; 22. g4, Sg6; 23. Sfd2, Ge7![9]); 24. f4, Wf8; 25. Gc2, Se8!; 26. Sf3, Wf7; 27. h4, Wg7; 28. Kf2, Sf8[10]); 29 Ga4, Gc8; 30. g5, Gg4; 31. Wd2, Ha7; 32. G×e8[11]), W×e8; 33. g5×f6, G×f6; 34. e5, Gd8; 35. S×d6, We7; 36. Sc4, Wd7; 37, Kg3[12]), Gf5; 38. He3, Hb8; 39. e6, Wb7; 40. Se5, Gf6; 41. Sc6[13]), Hc7; 42. H×c5, g5; 43. d6!, g×f4+; 44. Kf3[14]), Gg4+; 45. K×f4, S×e6+!; 46 W×e6, Hf7!; 48. W×f6, H×f6+; 48. Ke3, Wb5 (diagram); 49. Se7+!!, W×e7; 50. d×e7, He6+; 51. Se5!!, W×c5; 52. Wd8+, Kg7; 53. e8H, H×e8; 54. W×e8, Gf5; 55. We7+, Kf6; 56. Sd7+, G×d7; 57. W×d7, W×a5; 58. W×h7, Wa2; 59. Wh5, Kg6; 60 Wg5+, Kh7; 61. Ge5, a5; 62. Kf4, Wa1; 63. Wg7+, Kh6; 64. Wa7, Wf1+; 65. Kg4, Wa1; 66. Kf5. Poddaje.

UWAGI:

[1]) Posunięcie mistrza rosyjskiego Blumenfelda. O jego poprawności niestety, teorja nie wydała sądu ostatecznego, faktem jednak jest, że Czarne przy nienajlepszej grze przeciwnika mogą uzyskać silną pozycję atakującą, czego dowodem znana partja dr. Tarasch — dr. Aljechin, grana w piszczańskim turnieju mistrzów w r. 1922 („Szachy“, Nr. 3).

[2]) Najlepiej.

[3]) Posunięciem tem zdobywają Białe pole c4 dla swego skoczka.

[4]) Groziło 10.... S×d5.

[5]) Aby utrwalić nacisk gońca na pieszka d6, nie narażając się na wymianę przez Sh5.

[6]) Już w tak wczesnem stadjum partji osiągnęły Białe wielkie korzyści pozycyjne. Skrzydło hetmańskie Czarnych słabe, pieszki a6 i d6 wymagają obrony, ruchy figur ograniczone. Czarne oczywiście nie mogą grać 13.. Se5, gdyż po 14. S×e5, d×e5; 15. Ge4, oprócz ataku na Pc5, otrzymałyby Białe wolnego Pd5.

[7]) Przeciwdziała posunięciu 18. Ga4.

[8]) Posunięcie to otwiera linję dla dalszej obrony punktu h7 i atakuje pole e5.

[9]) Dla dalszej obrony króla zmieniają Czarne położenie swych figur, przedewszystkiem zaś przeprowadzają wieżę na g7.

[10]) Czarne zaangażowane do obrony swego króla nie posiadają wystarczających środków, by przeciwdziałać Białym we walce, która się teraz wywiąże w centrum. Białe, chcąc być panem sytuacji muszą wymienić Pg4 za Pf6, a wówczas klucz pozycji: punkt e5 będzie w ich posiadaniu.

[11]) Nie pozwala Czarnym na 32.... Sc7, poczem e4—e5 byłoby wstrzymane na dłuższy czas

[12]) Lepsze byłoby 37. Gg3. Po posunięciu w tekście Czarne sprawiają przeciwnikowi nie mało kłopotu.

[13]) Należało grać odrazu 41. H×c5.

[14]) Można było bez obawy bić pieszka f4, np.: 44. K×f4, Wg4+; 45. Kf3!, albo 44.. Sg6+; 45. Ke3! i wygrywa.

TURNIEJ O MISTRZOSTWO FRANCJI

Corocznie z początkiem września odbywa się turniej o szampionat Francji, w jednej z bardzo pięknych miejscowości klimatycznych tego kraju. I tak w 1925 r. odbył się w Nicei, w 1926 r. w Biarritz, w bieżącym zaś roku w przepięknej miejscowości górskiej, znanej dobrze polskim narciarzom, Chamonix.

W turnieju wzięło udział 9 uczestników. Pierwszą nagrodę i mistrzostwo Francji zdobył obrońca tego tytułu André Chéron. Osiągnął on 7 punktów na 8 możliwych (87·5%), nie przegrawszy żadnej partji. Drugą nagrodę otrzymał A. Polikier 6 p., trzecią A. Fabre 4½ p.

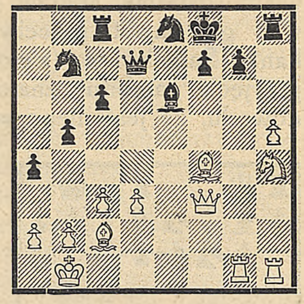
	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	Punkt.	Nagr.
1. A. Chéron . . .	○	1	1	1	1	1	½	1	½	7	I.
2. M. Polikier . . .	0	○	½	1	½	1	1	1	1	6	II.
3. A. Fabre . . .	0	½	○	0	0	1	1	1	1	4½	III.
4. R. Gaudin . . .	0	0	1	○	1	0	0	1	1	4	
5. A. Gibaud . . .	0	½	1	0	○	0	1	1	½	4	
6. W. Bienstock . .	0	0	0	1	1	○	0	½	1	3½	
7. M. Duchamp . .	½	0	0	1	0	1	○	½	0	3	
8. G. Renaud . . .	0	0	0	0	0	½	½	○	1	2	
9. Fauque	½	0	0	0	½	0	1	0	○	2	

37. GRA WŁOSKA

Grana w turnieju o mistrz. Francji we wrześniu 1927 r.

A. Chéron — A. Fabre

1. e4, e5; 2. Sf3, Sc6; 3. Gc4, Gc5; 4. c3, Gb6; 5. d3[1]), h6[2]); 6. Sbd2, Sf6; 7. He2, He7; 8. Sf1[3]), d6; 9. Se3, Sd8[4]); 10. Gd2, c6; 11. 0 0-0, a5; 12. Gb3, Gb7; 13. Kb1, b5; 14. h4, Wb8; 15. h5, Gb6; 16. Sh4, G×e3; 17. G×e3, a4; 18. Gc2, Sg4; 19. Gd2, Sf6; 20. Wdg1[5]), Ge6; 21. g4, Hd7; 22. Sf5, Kf8; 23. f4, Sb7; 24. g5, Se8; 25. Sh4[6]), e×f4; 26. g×h6[7]), W×h6; 27. G×f4, Wh8; 28. Hf3, Wc8; 29. Sg6+!, f×g6; 30. Gd6++, Kg8; 31. Hf8+, Kh7; 32. h×g6≠.

UWAGI A. CHÉRONA

[1]) Stanowisko białych pieszków c3 i e4 zalecane przez Steinitza. Ma ono na celu nie zezwolic na najmniejszą centralizację Czarnych, by tym sposobem z całym spokojem przygotować atak na przeciwnego króla.

[2]) Strata czasu i osłabienie pozycji.

[3]) Długie i tajemnicze manewry skoczka, ściśle według Steinitza.

[4]) Czarne nie mają widocznie żadnego planu. Nie wiedzą one, co Białe chcą przedsięwziąć i grają na los szczęścia, w oczekiwaniu na kombinację, która się może wydarzyć.

[5]) Każde posunięcie Białych jest planowe. Koordynacja figur, oto co jest główną zaletą w środku partji.

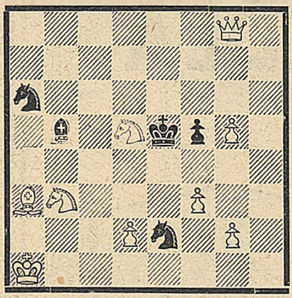
[6]) Grożąc f5 ze zyskiem posunięcia.

[7]) Otwarcie tych wszystkich linij jest decydujące.

DZIAŁ KOMPOZYCJI

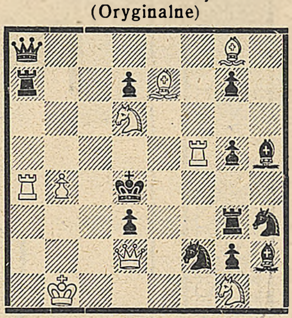
I. ZADANIA REGULARNE pod redakcją *S. Limbacha*

Franciszek Otto, Lwów
(Oryginalne)

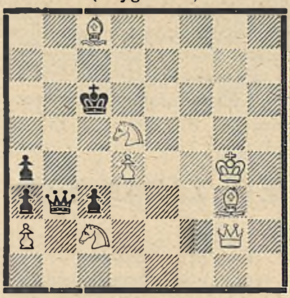
Nr. 111. Mat w 2 posun.

Włodz. Pomohaczi, Lwów
(Oryginalne)

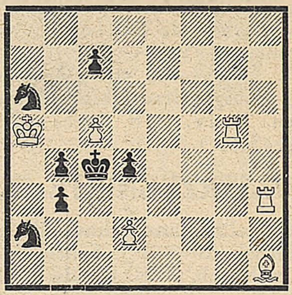
Nr. 112. Mat w 2 posun.

Orest Słobodzian, Lwów
(Oryginalne)

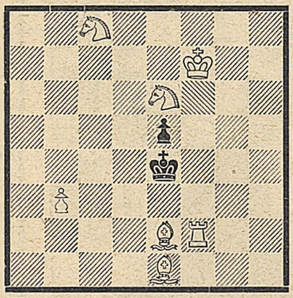
Nr. 113. Mat w 2 posun.

Czesław Knobloch, Lwów
(Oryginalne)

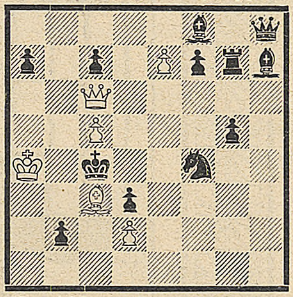
Nr. 114. Mat w 2 posun.

Zygmunt Kruk, Lwów
(Oryginalne)

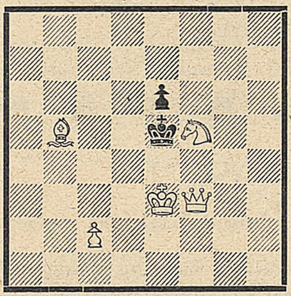
Nr. 115. Mat w 2 posun.

M. Wróbel, Warszawa
(Pośw. kl. „Hetman“, oryg.)

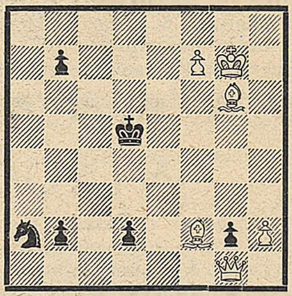
Nr. 116. Mat w 3 posun.

F. Ginzburg, Krzemieniec
(Oryginalne)

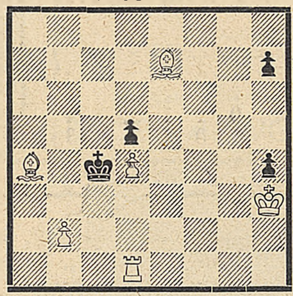
Nr. 117. Mat w 3 posun.

Józef Bes, Lwów
(Oryginalne)

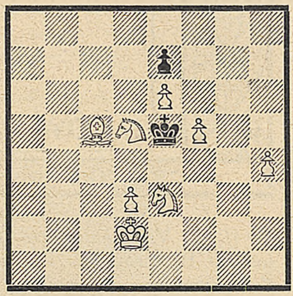
Nr. 118. Mat w 3 posun.

Dr. F. Rduch, Czerniowce
(Oryginalne)

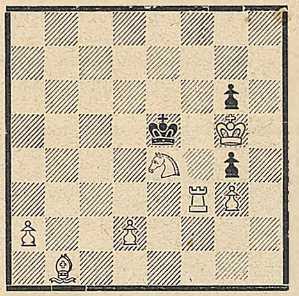
Nr. 119. Mat w 4 posun.

Michał Kmietowicz, Lwów
(Oryginalne)

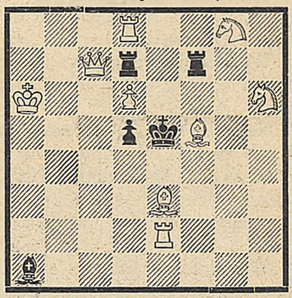
Nr. 120. Mat w 4 posun.

H. Friedmann, Lwów
(Oryginalne)

Nr. 121. Mat w 5 posun.

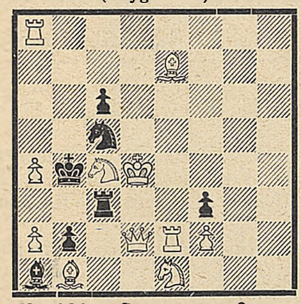
A. F. Janovcic, Jassy
(L'Echiquer 1927)

Nr. 122. Mat w 2 posun.

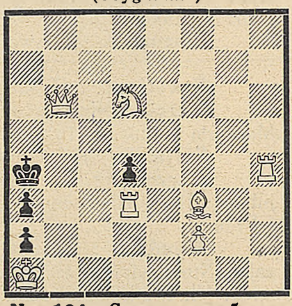
II. ZADANIA NIEREGULARNE pod redakcją *T. Horaka*

Włodz. Pomohaczi, Lwów
(Oryginalne)

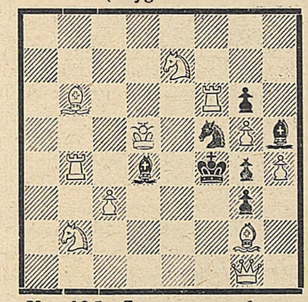
Nr. 123. Samomat w 3 pos.

Orest Słobodzian, Lwów
(Oryginalne)

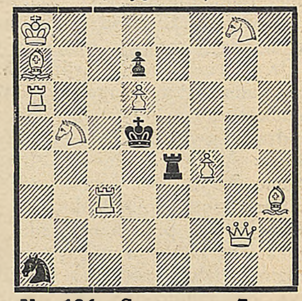
Nr. 124. Samomat w 5 pos.

Franciszek Otto, Lwów
(Oryginalne)

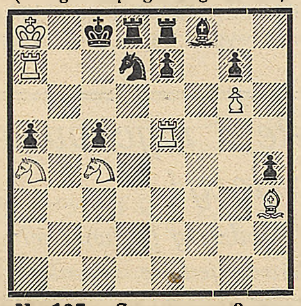
Nr. 125. Samomat w 6 pos.

Franciszek Otto, Lwów
(Oryginalne)

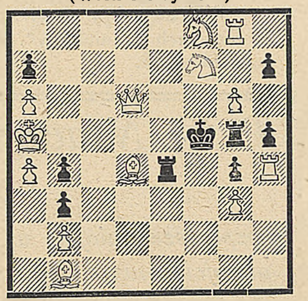
Nr. 126. Samomat w 7 pos.

Marjan Wróbel, Warszawa
(II nagr. Leipziger Tagebl. 1927)

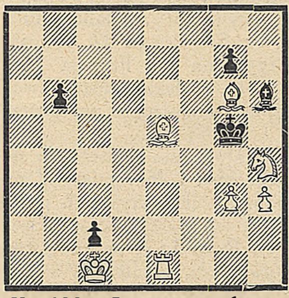
Nr. 127. Samomat w 3 pos.

S. Limbach, Lwów
(Wiek Nowy 1926)

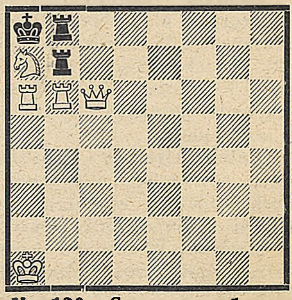
Nr. 128. Samomat w 4 pos.

B J. M. Marks
(I n. „Tiidschrift N. S. B.“ 1926)

Nr. 129. Samomat w 6 pos.

Eust. Wolański, Mikołów
(Wzm. poch. „T. N. S. B. 1926)

Nr. 130. Samomat w 5 pos.

Rozwiązania zadań oraz wszelkie uwagi nadsyłać najpóźniej — z nr. 7 do 20 stycznia 1928 — z nr. 6 (kwiecień 1926) do 15 grudnia 1927.

TURNIEJE ZADANIOWE

Trollhältans Schacksälskap rozpisuje konkurs na trzymaty z terminem do 1. kwietnia 1928. Zadania (pod godłem i najwyżej trzy od autora) nadsyłać pod adresem: J. O. Aquist, Trollhätten, Szwecja. Nagrody kr. 100, 80, 60, 40, 20. Sędziowie: J. Friedlizius, K. Jenssen i J. A. Ros.

Revista de Sah konkurs na zadania trzychodowe umieszczone w piśmie od VI. — XII. 1927. Nadsyłać pod adresem: Dr. Fr. Rduch, Czerniowce, str. „11 Noembrie 24" Rumunja.

Neuigkeitsweltblatt konkurs na x-chodowe zadania regularne. Termin: 1. IV. 1928. Adres: Dr. J. Krejcik, Wiedeń, 2, Praterstrasse 56.

ROZSTRZYGNIĘTE TURNIEJE ZADANIOWE

Trollhättans Schacksällskap 1927. 3‡. 1 — 2 Havel i Dr. E. Palkoska 3 — 4 J. Scheel, 5. Havel. Nagrody specjalne 1 — 2 Dr. Fr. Rduch, 3. B. Knudsen. Oprócz tego cały szereg wzmianek zaszczytnych i pochwał.

Szachmatnyj Listok 1927. 3‡. 1 i 4 Dr. E. Palkoska, 2. N K. Malachov, 3. M. Tronow, 5. M. Wróbel. Wzmianki zaszczytne: M. Neumann, 2. W Kobatz. 3—5 J. B. Salkind, 4 S. P. Krjulschkoff, 6. W. Bron, 7. Dr. E. Palkoska.

Italia Scacchistica 1927. 2‡. 1. Ellermann, 2. Hertmann, 3. Neukomm, Wzmianki zaszczytne. 1. i 3. Ellermann, 2. J. Hartong.

WIADOMOŚCI

Artykuł p. t. **Zasady polskiej pisowni szachowej** zostanie dokończony w następnych numerach.

Lwów, I. Walne Zebranie „Polskiego Związku Kompozytorów i Miłośników zadań szachowych" odbyło się 2. X. b. r. Obrano Zarząd: Prezes inż. W. Łasiński, wiceprezes M. Wójcik, sekretarz S. Limbach, skarbnik O. Balcar, bibljotekarz W. Pomahaczi, gospodarz H. Friedman.

Zgłoszenia do Związku na ręce sekretarza, p. S. Limbacha, Lwów, ul. Domsa l. 5.

Wydawnictwo mies. „Szachy" w następnym numerze poda warunki Turnieju, który urządzi we Lwowie o srebrny puhar miesięcznika „Szachy".

Sekcja Szach. Akad. Koł. Lwowian grała dwa matche z **Lw. kl. szach.**, ulegając dwukrotnie $5^1/_2$: $2^1/_2$ i 8 : 0.

Kraków. Krakowski Klub Szachistów, najstarszy klub szach. w Polsce obchodzi w styczniu 1928 r., 35 lecie istnienia. Wydział klubu chcąc uczcić ten uroczysty okres urządza wielki turniej jubileuszowy o mistrz. klubu na rok 1927 — 28.

Warszawa. Odbywa się tu turniej II. karegorji w 3 grupach; w I szej przewodzi Bogdas, w II-giej Margolin, w III ciej Pogorjeły.

Bukareszt. Mistrzostwo zdobył znany komponista S. Herland 7, przed Loewentonem $5^1/_2$ punktów.

Holandja. W Hadze odbył match czterech ze współudziałem mistrza Retiego, który też zdobył I. nagrodę. II. III. i IV. miejsce po kolei zajęli Landau, Wertheim i de Hass.

Kecskemet. Między 25 czerwca a 14 lipca odbył się tu wielki międzynarodowy turniej z udziałem Dr. Alechina, Nimcowicza, Dr. Tartakowera, Grünfelda, Colle'go Brinkmanna i innych. Zastosowano system grupowy. Pierwsze miejsce uzyskał w grupie **A**: Dr. Aleksander Aljechin, 2 i 3-cie do podziału zajęli Lajos Steiner wschodząca gwiazda Węgier i A. Nimcowicz. — Dalsze miejsca zajęli Dr. Asztalos, Kmoch, Ahues, Dr. Vajda i (Kmoch) Gilg. — W grupie **B.**: 1. Dr. Tartakower, 2. Grünfeld, 3. i 4. Yates i Takacs, Berudtson, Colle Vukovics, i Brinkmann. Równocześnie odbył się turniej głów., przy bardzo silnej obsadzie. Zgłoszonych 45 graczy. Również i tu zastosowano system grupowy. I. miejsce zdobył Teodor Regedziński (Polak rodem z Łodzi) II., III i IV. do podziału zajęli: Henryk Friedmann (Lwów), Reifir (Praga) i Dr. Negeussy (Budapeszt). — V. i VI. Pikler i Heim, VII. Apschenek (Łotwa), VIII. Szabo i IX. Jakab.

Londyn. Odbyła się tu olimpjada narodów. Pierwsze miejsce zajęły Węgry 40 p. następnie Danja $38^1/_2$, Anglja $36^1/_2$, Holandja $36^1/_2$, Czechosłowacja 35, Austrja 34, Niemcy 34, Szwajcarja 32, Jugosławja 30, Włochy $28^1/_2$, Szwecja 28, Argentyna 27, Francja $24^1/_2$, Belgja $21^1/_2$, Finladja $21^1/_2$, Hiszpanja $14^1/_2$. Polska zgłosiła swoje przystąpienie, jednakże dopiero w następnej olimpjadzie ma zapewniony współudział.

Match Aljechin - Capablanca. Ostatni stan matchu o mistrzostwo świata 5 : 3 na korzyść dr. Aljechina i 26 remis. W następnych numerach rozpoczniemy stały przedruk wszystkich partyj granych o mistrzostwo świata.

Moskwa. W turnieju o mistrzostwo Rosji I i II nagrodę zdobyli **Dr. Bogatyrczuk i Romanowski** po $14^1/_2$ p. III i IV: Dus-Chotymirski i Model po 13 p., V i VI Botwinnik i Makagonów po $12^1/_2$ p., VII Nenarókow 11 p. Następnie Grigorjew $10^1/_2$ Iljin Genewski 10, Freyman, Rabinowicz, Pawłow, Pjanow $9^1/_2$, Sergejew 9, Perfilejew $8^1/_2$, Selezniew, Rochlin i Wilner po 8, Kasperski i Rajzer po $7^1/_2$, Smorodski 7 i Chołodkiewicz $6^1/_2$.

Londyn. 10. października br, rozpoczął się tu wielki turniej międzynarodowy. Biorą udział: Bogoljubow, Bürger, Colle, Fairkurst, Marshall, Nimcowicz, Reti, Dr. Tartakower, Sir Thomas. Dr. Viddmar i Yates. Pierwsze dwa miejsca definitywnie zajęli Nimcowicz i Dr. Tartakower.

Hiszpanja. W swoim turnee miał Reti następujące wyniki +166, =35, —20.

Szwecja. I. i II. miejsce zajęli Stolz i Stalnberg po $7^1/_2$.

Murcia. Mistrzostwo Hiszpanji zdobył Golmayo (7) przed Marinem i Juncosą (6).

Sofja. (Stoli) Mistrzostwo Bułgarji zdobył G. Ghescheff.

Magdeburg. Międzynarodowy turniej. I. Spielman, II. Bogoljubow, III. Holzhausen i List, V. Ahues i Saemisch, VII. Brinkman i Preusse.

Niendorf. Międzynarodowy turniej. I. i II. miejsce do podziału zajęli Nimcowicz i Dr. Tartakower, II. Colle, IV. i V. Ahues i Kostich, VI. Bunkman, VII. Kmoch, VIII. L. Steiner.

Trondheim. Mistrzostwo Norwegji zdobył H. G. Hansen $5^1/_2$ p. przed Modalem 5 p. i Chrieutiansenem 4 p.

Brügge. Flandria bije północną Francję $7^1/_2$: $4^1/_2$.

Szwajcarja. Grał tu wielki mistrz Bogoljubow w kilku miejscowościach „Simultany". W sumie wygrał partyj 277, przegrał 33, remisował 55.

P. T. Nauczyciele i wychowawcy młodzieży!

rozpowszechniajcie wśród młodzieży grę w szachy i popierajcie nasze wydawnictwo, jedyne w całej Polsce!

WYDAWCA I REDAKTOR ODPOW.: ZYGMUNT NOWAKOWSKI. — ZAKŁAD GRAF. L. S. T. W. LWÓW, L. SAPIEHY 77. TEL. 496